

mokratov. — Za sklep rečem, mi kmetje, spoznali smo vas »rudečkarje«, kakšni ste naši prijatelji, imate nas za »raztrgane capine«, za »trotline«, za »kmečke bike«, kakor so ob tem shodu celjski soc. demokrati spopadali nekemu poštenemu tukajšnemu kmetu. Vi nam želite menda ravno tako, kakor se je ob priliki zadnje povodnji izrazil na Moravskem neki socialni demokrat v Brnu: »Le naj dež gre, da pocrkajo te kmečke beštije«, da, mi smo vas spoznali, in noben pošten gospodar, noben pošten kmečki fant ne bo iskal vaše družbe, ampak se bo vas ogibal kakor garjevih ovac.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Danes bi morala biti pri ministerskem predsedniku, grofu Badeniju, konferenca za spravo med Čehi in Nemci, toda nemški voditelji so v ponedeljek v Pragi sklenili, da se le takrat hočejo pogajati, ako vlada jezikovne naredbe prekliče. Nemci torej nočejo sprave, ampak samo gospostvo nad Slovani. — Načelniki klubov desnice se snidejo na Dunaju dne 1. sept., da se posvetujejo o političnem položaju.

Češko. Nemški shod v Ašu je vlada sicer prepovedala, vendar je tja došlo 500 Nemcev, ki so šli čez mejo v Wildenau, kjer so hoteli na Avstrijo zabavljati, toda tamošnji župan jim je to prepovedal. Vrnili so se zopet v Aš, kjer so krvavo ranili dva cesarska uradnika. Ko je došel bataljon vojakov, metali so nanje kamenje, jih več ranili; toda nobenemu razgrajalcu se niti las ni zakrivil. Tudi v Plznu so bili v nedeljo neredi, da je vojaštvo moralo poseči vmes.

Štajarsko. Oni dan je bil cesarski namestnik, marki Bacquehem, pri grofu Badeniju na Dunaju. — Ko je v Gradcu na predvečer rojstnega dne cesarjevega igrala godba pred namestniško palačo, so nemški dijaki in pobalini grdo žvižgali in razgrajali. No, Gradec že davno ni več pravo avstrijsko mesto!

Koroško. Kdo bode deželni predsednik? Pri tem imenovanju bode grof Badeni pokazal, kako ljubi so mu Slovenci! — Dne 15. avg. so nemški kolesarji razgrajali okoli Pliberka. Zraven je bil tudi celovski podžupan, dr. Metnic.

Kranjsko. V Radečah je v nedeljo na shodu govorilo 6 katoliških poslancev. — Oni dan se je v Ljubljani sešla konjerejska enketa; posvetovali so se, kako povzdigniti konjerejo na Kranjskem. — V Idriji sta v nedeljo poročala poslanca dr. Majaron in dr. Ferjančič. Grdo so jima nagajali socialisti. — Novi regulacijski načrt za Ljubljano je deželna vlada potrdila.

Primorsko. Goriški nadškof postane bojda g. dr. Franc Sedej, dvorni kaplan na Dunaju. — Dne 19. avgusta so v Gorici Lahoni priredili baklado županu Venuttiju ter grdili Slovence. Fej, Lahoni! — V Barokovljah pri Trstu se prihodnjo nedeljo otvori »Narodni dom«.

Hrvaško. V ponedeljek je v saboru madjaronska večina zavrgla šest izvolitev vladi nasprotnih poslancev. Madjaroni gotovo mislijo, da bodo zdaj njihovi prvrženci pri volitvah zmagali, toda račun delajo brez naroda.

Ogersko. Župnik Knežič je v pridigi obsodil civilni zakon; zato je dobil leto zapora, a svetli cesar so ga pomilostili proti volji Banffyjevi. — V Budapešti zdaj štrajka 15tisoč zidarjev.

Vnanje države.

Rim. V nedeljo, na praznik sv. Joahima so vsprejeli sv. oče 15 kardinalov, več škofov, prelatov in de-

putacij raznih društev. Pogovarjali so se nad eno uro o pojavih katoliškega gibanja.

Italijansko. V lacijski okolici hočejo si kmetje razdeliti pašnike in sploh ves neobdelan svet, ki je last patricijskih družin. V ponedeljek zjutraj se je napotilo do 700 kmetov z ženami in otroki iz Marina na posestvo princa Colonne, da si razdelé zemljo. Le s težavo so jih pregovorili, da so se vrnili domov.

Rusko. Predsednik francoske republike Faure je bil tako slavno vsprejet v Rusiji, kakor dozdaj še noben vladar, kar kaže veliko medsebojno prijateljstvo. — Car Nikolaj pride v kratkem v Varšavo na Poljsko. Poljaki se tega silno veselijo in so že zložili 10 milijonov za neke ustanovo, ki bo nosila carjevo ime.

Bolgarsko. Ministerski predsednik Stojlov je vse preklical, kar je nedostojnega in razžaljivega govoril o Avstriji in naši cesarski hiši. Prihodnjic bode pri govorjenju gotovo bolj previden.

Turško. Pred tednom je nekaj Armencev v Carigradu vrglo bombe pred vladno palačo. Ubitih in ranjenih je bilo več oseb. Okoli 130 Armencev so nato ujeli, med temi pet na smrt obsodili in jih oni dan usmrtili. — Mirovna poganja so se odložila, ker Anglež odločno zahteva, naj takoj turški vojaki zapustijo Tesalijo, še predno bodo Grki plačali vojno odškodnino.

Špansko. General Azecarraga je postal ministerski predsednik, in bode se le meseca novembra sklical državni zbor. Kaj misli storiti gledé Kube in Filipinskih otokov, pa še se ne ve.

Azija. Angleži še niso popolnoma pomirili nekaterih nemirnih indijskih rodov, in že jim preti vojska z Afganistanom. Angleži in Afganci se pridno oborožujejo in oskrbujejo z živežem ter drugimi potrebščinami.

Za poduk in kratek čas.

Boj na celjskem kolodvoru.

Ravno polnoči bije. V »Narodnem domu« se poslavljajo. Ljudstva se vse tare. Iz natlačenih soban in iz prenapolnjenega dvorišča se valé celi valovi oduševljenega naroda na trg pred velečastno slovensko palačo. To je bila slovesnost; to je bil slovenski dan, narodni praznik! O nepozabni 8. avgust! Še enkrat se ozremo na »Narodni dom«. »Živio, živio!« doni gromovito iz tisoč, tisoč vnetih prs. To naj bi bil videl in slišal vsak, ki nas zaničuje. Stresel bi se bil od silnega utisa. Zadej nekje se slišijo posamezni hajlo, pa tako slabotno, robato in grdo, da vsi nehote mislimo: Germanija, ti v Celju umiraš, kmalu bo po tebi! Stotnik nas pelje po stranski ulici, mimo gledališča, Slona in Štrausa na kolodvor. Pred nami koraka 20 vojakov, ob straneh, na levi in desni po 30 do 40. Za nami pa še gre mnogo žandarjev. Puške so ostro nabite, bajoneti se blesté v mesečini. Čuden prizor! Med vojaštvom stopa pogumno nad 2000 zavednih Slovenk in Slovencev. Nekateri so rekli, da vojakov ni treba; res, nam v obrambo jih ni bilo treba, mi smo imeli seboj 200 korenjaških Sokolov, ti bi že sovražnikom glave in srca pošteno zrahljali. A vendar je bilo lepo korakati z vojaki. Med potom smo namreč z nepopisno navdušenostjo peli:

Naprej zastava slave,
Na boj junška kri . . .

Ta spreved je bil živa podoba slavne pesni »Naprej!« Kakor silovit vihar, doneli so njeni glasovi, nam v ponos, nemškutarjem v strah in trepet. — Sedaj smo pred kolodvorom. Kar je v Celju paglavcev, barab in fakinov, nemškutarjev in drugih brez značajnejšev, renegatov in enakih pobalinov — vse je bilo zbrano na